

- потрібно удосконалити класифікацію загальновиробничих витрат, яка містила б оптимальну кількість ознак, розкривала цільове призначення й економічний зміст витрат, враховувала організаційну структуру та особливості;
- необхідно деталізувати план рахунків бухгалтерського обліку з конкретизацією статей загальновиробничих витрат.

Як і проблема визначення складу змінних та постійних витрат, визначення оптимального методу розподілу загальновиробничих витрат пов'язане також з недосконалістю сучасної нормативної бази. Таким чином, існує необхідність її перегляду і стосовно цих питань.

Список посилань

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати», затверджено наказ Міністерства фінансів України від 29.11.1999 р. №290. URL: [https:// www.zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00](https://www.zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00).

2. Бутинець Ф.Ф., Давидюк Т.В., Малюга Н.М., Чижевська Л.В. Бухгалтерський управлінський облік : підручник для студентів спеціальності 7.050106 «Облік і аудит» вищих навчальних закладів. Житомир : ПП «Рута», 2002. 480 с.

Олександра Юріївна ВАРІБРУС,

студентка групи ОА18-3б ст. Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка

Марія Олександрівна КОРНІЄЦЬКА,

студентка групи ОА19-37м Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка

Науковий керівник – РИЖИКОВА Наталія Іванівна,

доктор економічних наук, доцент, професор кафедри обліку та аудиту Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка

ПРОБЛЕМИ СКЛАДАННЯ ЗВІТНОСТІ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

В умовах ринкової економіки, зростає потреба в своєчасній і достовірній інформації для ухвалення обґрунтованих рішень. В цьому зв'язку зростає роль бухгалтерського обліку, звітності та економічного аналізу господарської діяльності всіх підприємств і організацій, незалежно від форм власності і виду діяльності. При управлінні господарської діяльності постійно потрібна інформації за всіма господарськими процесами та операціями, їх характером і обсягом, про наявність матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, про їх використання, про стан розрахунків з дебіторами і кредиторами та фінансові результати діяльності, а саме дані бухгалтерського обліку дозволяють дати таку

комплексну оцінку діяльності підприємства і організації. Джерелом такої інформації є фінансова звітність.

Основним призначенням фінансової звітності є її використання для прийняття управлінських рішень, оскільки саме звітність надає повну, правдиву та неупереджену інформацію про фінансовий стан, результати діяльності та рух коштів підприємства.

Структура Звіту про фінансові результати побудована відповідно до структури Плану рахунків бухгалтерського обліку активів. Дані цього Звіту дозволяють побачити структуру доходів і витрат, інформацію для визначення прибутковості і рентабельності діяльності підприємства. В розділі I спочатку визначають фінансовий результат від операційної діяльності, де першим кроком є визначення валового прибутку. Виходячи з принципу бухгалтерського обліку нарахування і відповідності, в Звіті про фінансові результати доходи слід відображати в тому періоді, коли вони виникли, а витрати – на основі відповідності цим доходам. Згідно цьому принципу, визначення фінансового результату в Звіті забезпечується зіставленням доходів і витрат, які були здійснені для отримання цих доходів. Валовий прибуток або збиток визначається як різниця між чистим доходом (виручкою) від реалізації продукції і собівартістю реалізованої продукції [1].

Проте в Звіті про фінансові результати не зовсім правильно відображається дохід від реалізації продукції. Багато дослідників, зокрема, вважають, що в статті «Дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)» не слід показувати загальний дохід (виручку) від реалізації готової продукції, товарів, виконаних робіт без віднімання сум непрямих податків (податку на додану вартість, акцизного податку, інших податків і обов'язкових платежів), які підлягають перерахуванню до бюджету і позабюджетних фондів [2].

Структура Звіту про фінансові результати (ф. № 2) явно не узгоджена з будовою Звіту про рух грошових коштів (ф. № 3), показники першого звіту важко наочно порівнювати з наведеними у другому. Основною причиною цього є те, що дохід (виручка) від реалізації товарів (робіт, послуг), фінансові результати (прибуток або збиток) визначаються по методу нарахування, тоді як грошові кошти відображаються по касовому методу. Таким чином, при неповній оплаті покупцями вартості відвантажених їм товарів (виконаних для замовників робіт або послуг) неминуче виникають розбіжності між сумою доходу по Звіту про фінансові результати і Звіту про рух грошових коштів [3].

Отже, звітність завжди посідала особливе місце в управлінні як окремого суб'єкта підприємницької діяльності, так і держави в цілому, що зумовлено зведеним характером її даних. На основі звітності розкривається стан виробничо-фінансової діяльності юридичних осіб та пізнається складність суспільного життя.

Список посилань

1. Голов С. Гармонізація фінансової звітності відповідно до плану дій «Україна – ЄС» // Бухгалтерський облік і аудит. – 2005. – № 4. – С. 7–16.

2. Стельмашук А. М. Методичне забезпечення аналізу і прогнозування показників бухгалтерської фінансової звітності / А. М. Стельмашук // Інноваційна економіка. Всеукраїнський науково-виробничий журнал [електронний ресурс]. Режим доступу : http://archive.nbuu.gov.ua/portal/soc_gum/inek/2011_2/86.pdf.

3. Теорія бухгалтерського обліку: [монографія] / [М. Добія, Ш. Сандер, Р. Матезіч та ін.]; за ред. Л.В. Нападовської. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2011. – 735 с.

Марія Володимирівна СЕМЕНЮТА,

здобувач вищої освіти групи 073 МЕН_мз_2018[3](БА) Полтавської державної аграрної академії

Науковий керівник – ЗОСЬ-КІОР Микола Валерійович,

доктор економічних наук, доцент, професор кафедри менеджменту Полтавської державної аграрної академії

РЕАЛІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ОЦІНКИ ПЕРСОНАЛУ СУБ'ЄКТА ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Підприємства все більше витрачають коштів і часу на підбір потрібних проектних команд. При цьому менеджери зазвичай шкодують про три головні речі, які вимагали від них більшої рішучості: швидше звільнити поганих співробітників, активніше просуvalи молодих лідерів і приділяти більше часу вихованню наступників. Однак, в будь-якому підприємстві основним драйвером змін стає дуже невеликий відсоток співробітників. Вчасне виявлення серед них потенційних лідерів, розширення їх повноважень – найважливіше при вирішенні ключових завдань (реалізації стратегії, реагуванні на кризу, управлінні змінами). Оскільки люди, які найбільше допомагають керівникові домогтися успіху, діляться на три категорії: команда управлінців, особисті консультанти і наступне покоління лідерів, а розрив між навичками управлінця та вимогами до його посади створює проблеми для всіх – самого керівника, його колег, підлеглих і всього підприємства, система оцінки персоналу підприємства в конкурентних умовах ведення бізнесу є актуальним напрямом наукового дослідження.

Багато підприємств вже почали роботу над автоматизацією процесу підбору персоналу. Так, коли в підприємстві відкривається нова вакансія, система самостійно підбирає характеристики найбільш релевантного кандидата для конкретної ролі, виходячи з історичних даних про наймання співробітників на дану посаду і тривалості їх життєвого циклу в підприємстві. Найбільш просунуті рішення також перевіряють, чи є співробітники з цільовими навичками всередині підприємств. В ідеалі описаний процес аж до моменту прийняття фінального рішення щодо найму менеджером повинен відбуватися без прямої участі рекрутера. Існуючі технології на базі штучного інтелекту,